

Tossa, Babel, l'art i el turisme

La pinacoteca va retornar als dies de glòria inaugurant l'exposició "Litoral, artist in residence"

A Les Mots et les choses: Une archéologie des sciences humaines, (Les paraules i les coses , una arqueologia de les ciències humanes) Michel Foucault, recupera les quatre similituds, la conveniència, l'emulació, l'analogia i la simpatia que li serveixen per estructurar un discurs en el que el número quatre no tant sols és la clau fundacional del món (quatre són els elements, aigua, aire, foc i terra), sinó que marca l'evolució d'una determinada manera de sentir el temps i l'espai que, en realitat, són els que armen les societats. Si viatgem a principis del segle XX, quan Tossa de Mar era un món aïllat i sofrint al qual quasi no s'hi podia accedir per carretera i el mar era l'únic espai obert que et podia portar abans a Cuba que a Figueres o Girona, on a recés de la villa vella, els pescadors havien de lluitar amb el garbí per poder omplir la xarxa, la imatge d' edèn incontaminat va atraure artistes i intel·lectuals d'arreu del món, - uns fugint dels propis fantasmes, altres de la saturació existencial o escapant-se de l'ira dels nazis -- que van transformar aquell paisatge de verds i negres, de blau marí i roig granític en un petit paradís allunyat de les pors i les tribulacions que assolaven Europa. Per uns anys, Tossa es va convertir en punt de trobada de creadors arribats d'Alemanya, França, la Gran Bretanya, l'estat espanyol o Itàlia. Noms com George Kars, Marc Chagall, Henri Michaux, Henri Montfreid, André Masson, Otto Felman, Rudolf Leby, Oskar Zügel, Otho Lloyd, Mika Mikoum, Dora Maar, Enric Casanovas, Pere Créixams o Manuel Humbert, van convertir la vila - segons definició de Rafael Benet en "Babel de les arts"-, un nom que tot i els estralls de la guerra civil va persistir en la història i fins i tot va resistir l'arribada d'Ava Gardner reencarnat la tafanera i desgraciada Pandora i l'explosió de visitants que va trencar, per sempre, l'idíl·lic passat. Un passat que es va intentar conservar a l' antiga casa del Batlle de Sac, transformada en un museu que tot i acollir obres mestres de la pintura europea d'entreguerres, avui, més que mai, necessitaria, una remodelació a fons, una regulació que passaria per adequar els espais a la col·lecció i a uns temps com els actuals en els què el turisme ha esdevingut marabunta i la Vila Vella intenta sobreviure allunyada del garbuix dels carrers comercials.

El dissabte dotze la pinacoteca va intentar retornar als dies de glòria inaugurant l'exposició "Litoral, artist in residence. Catalunya" en la què, després d'un mes d'estada, quatre creadors de prestigi internacional: Avital Yomdim, Dennis Hollingswoth, Gerard Smulevich i Alberto Barcia Fernández, van reinterpretar el paisatge, les emocions i les sensacions creant obres contundents i poc acadèmiques. Filla d'Israel i veïna de Berlin, Avital ha intentat copsar la llum i les ombres de la Mediterrània, transformant el material termoplàstic en un element diàfan que contrasta amb la pintura d'Alberto Bacia en la que l'aliatge entre la figuració i l'abstracció no són sinó les dues cares d'un record incert, desfigurats pel pas del temps que és l'antítesi de les creacions de Hollingswoth, creador que no tant sols ha sabut interpretar els fluxos culturals d'aquest mar tancat sinó que els ha complementat amb les imatges de Smulevich, qui crea una "Ciutat Invisible" de la Litossfera. Ens queda una cinquena artista, que no surt al programa, Laia Ferrer Bosch, veïna de Tossa, imaginativa, creativa, experimentadora, que va saber transformar la tinta de sèpia, els eriçons o les figues confitades en protagonistes d'una vetllada en la que la seva cuina va saber jugar amb les quatre similituds i portar a les sales, l'olor, el sabor, la sensualitat i la voluptuositat del litoral.

Publicat a:

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1637076-tossa-babel-l-art-i-el-turisme.html>